

έναν τρόπο αξιολόγησης της βιολογικής συμπεριφοράς ενός νεοπλάσματος.

Σκοπός - Υλικά - Μέθοδοι: Εξετάσαμε τα χαρακτηριστικά 140 πρωτογενών οστεοσαρκωμάτων του σκύλου και των μεταστάσεών τους, και αναλύσαμε το συσχέτισμό τους με ένα σύστημα προσδιορισμού του IBK (J Am An Hosp Assoc 32, 257) και τις συνιστώσες παραμέτρους του (μιτωτικό δείκτη [ΜΔ], πλειομορφισμό, βαθμό νέκρωσης).

Αποτελέσματα: 35% των νεοπλασμάτων ήταν υψηλού IBK, 37% μέσου και 28% χαμηλού. Πρωτογενή νεοπλάσματα τα οποία είχαν παρουσιάσει μεταστάσεις ήταν σημαντικά υψηλότερου IBK σε σύγκριση με τα μη-μεταστατικά οστεοσαρκώματα. Οστεοσαρκώματα τα οποία ανήκαν στον οστεοβλαστικό μη-παραγωγικό τύπο, αλλά όχι στον χονδροβλαστικό ή τηλαγγειεκτατικό, είχαν μεγαλύτερο αριθμό νεοπλασμάτων υψηλού IBK από τα οστεοσαρκώματα ινοβλαστικού τύπου. Ζώα νεαρότερα των 4 ετών είχαν νεοπλάσματα υψηλότερου IBK και ΜΔ συγκριτικά με γηραιότερα ζώα. Νεοπλάσματα των επιμήκων οστών είχαν υψηλότερο ΜΔ από των πλατέων, και νεοπλάσματα του κρανίου είχαν χαμηλότερο IBK και ΜΔ από νεοπλάσματα με άλλη εντόπιση. Τα οστεοσαρκώματα των πλευρών παρουσίασαν υψηλότερο βαθμό νέκρωσης. Ο ΜΔ παρουσίασε ευρεία διακύμανση ανάλογα με τη σκελετική εντόπιση των νεοπλασμάτων. Ο πλειομορφισμός δεν είχε προγνωστική αξία σαν μεμονωμένη παράμετρος. Έχουμε προηγουμένως δείξει την παρουσία ισχυρού συσχετισμού μεταξύ του IBK στο οστεοσάρκωμα και της έκφρασης τόσο της πρωτεΐνης p53 όσο και μεταλλοπρωτεϊνών 2 και 9.

Συμπεράσματα: Εδώ δείξαμε την προγνωστική αξία του IBK και τον συσχετισμό του με την παρουσία μεταστάσεων, τον ιστοπαθολογικό τύπο, την ηλικία του ζώου και την εντόπιση του οστεοσαρκώματος. Τα παραπάνω ενδέχεται συνολικά ή μεμονωμένα να βελτιώσουν την διαγνωστική και προγνωστική αξιολόγηση περιστατικών οστεοσαρκώματος.

P358

ΝΑΝΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ: ΜΙΚΡΑ ΣΕ ΜΕΓΕΘΟΣ - ΜΕΓΑΛΑ ΣΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ;

Μυρωνίδου-Τζουβελέκη Μ., *Δόκος Χ.*

*Εργαστήριο Φαρμακολογίας, Ιατρική Σχολή,
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης*

Η χρήση νανοσυστημάτων στη σύγχρονη θεραπευτική αποτελεί ένα μεγάλο βήμα στην καλύτερη στόχευση των οργάνων, κυττάρων και υποδοχέων στόχων. Η χορήγηση φαρμακευτικών ουσιών μέσω νανοσυστημάτων (δεντριμερίδια, λιπώματα κ.ά) πλεονεκτεί έναντι των κλασικών οδών χορήγησης. Οι φυσικοχημικές ιδιότητες που χαρακτηρίζουν τα υποψήφια νανοσυστήματα αποτελούν τους κυριότερους παράγοντες επιτυχίας. Νανοσυστήματα διαμέτρου μικρότερης των 100 nm μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διάφορα χημειοθεραπευτικά σχήματα, στη χορήγηση αντιβιοτικών αλλά και άλλων ουσιών, σε παθήσεις του αναπνευστικού και του γαστρεντερικού συστήματος. Πρώτα όμως απαιτείται η κατανόηση των μοριακών μηχανισμών και της παθοφυσιολογίας των ασθενειών. Εγείρο-